

רות

חזק יגיד לך את אשר ועשין

י"ל הביאור הזה, משום דעדיין לא הופסקה הכלכה אם מואבית מותרת לבוא בקהל אם לא, לכן אמר לה כי הוא יגיד לה את אשר תעש, אם רשאים להנשא גם לישראל או שצריכה לחפש אחרי גר או פסול, וכן כי כי עלה השער ולקח עשרה אנשים מקמי העיר ודרש לפניכם דעמוני ולא עמונית מואבית ולא מואבית כמבואר בכתובות דף ז' יעו"ש, ואחרי שהופסקה הכלכה נשאל דף ז' לאשה.

לא אוכל לבאול לי מן אשהות את נחלתי.

פירש"י זרעי וכו' פנס צרעי וכו' וטעה דעמוני ולא עמונית עכ"ל, ולי"ע למה חלה בדבר צרעו, והלא אסורה היא לו באיסור לאו כיון דלא ידע בדרשא דעמוני ולא עמונית. והנראה לומר בזה, עפ"י דליתא ביצמות דף ע"ו ה"ק שאלו אי מפרץ אחי אי מזרח אחי אי מפרץ אחי מלכא הוי וכו' ח"ל דואג האדומי עד שאתה משאיל עליו אם הגון הוא למלכות אם לאו שאל עליו אם ראוי לבא בקהל אם לאו מי"ט דקאחי מרות המואבית [פי' דמש"ז] בעלמו אינו ראוי למלכות משום דאינו ראוי לבוא בקהל ואין ממניין מלך אלא מן המיוחסין כדליתא בתוספתא פ"ד דסנהדרין יעו"ש [ח"ל אבנר חנינא עמוני ולא עמונית מואבית ולא מואבית אלא משבט ממזר ולא ממזרת וכו' אישחיק וכו' ח"ל הלכה נחשלתא ממך לא ושאל בבית המדרש שאל אמרו לי עמוני ולא עמונית מואבית ולא מואבית אקשי לכו דואג כל בני קושיתא ובעי לאכרוזי עלי, עד שצא עמשה בן יתור ואמר כך מקובלני מצית דינו של שמואל הרמתי וכו', ופירושא דכך מקובלני הוא, דלאו מקרא

הוא דורש, אלא קבלה היא צידו מהלמי' דעמוני ולא עמונית וכו' [וכי"כ להדיא בסמ"ג לארין מנחם קרי"ג ח"ל בסמ"ג שם וכן קבלו מצי"ד של שמואל הרמתי וכו' קבל דבר זה הלכה למשה מסיני עמוני ולא עמונית מואבית ולא מואבית עכ"ל, שוב הראו לי בדבר מפורש גם ברמב"ם פ"ב מהל' איסורי ביאה ה"ח דכך דעמוני ולא עמונית הוא הלמי' וכו' צרי' בסמ"ג ח"ל, וכיון דבא' הלמי' אי אפשר למלך ע"כ, כן נראה לומר צביאור הסוגיא. וזהו יתפרשו ג"כ דברי הגאון שאמר לבדו לא אוכל לבאול לי מן אשהות את נחלתי, כינוי דבגאול חשש מן יצא אחי"כ צ"ד אחר ויחלוק על צונו והזקנים ויאמר דגם מואבית אסורה ויפסול את זרעו לבוא בקהל [כעין שאמרו ציומא דף פ' שמואל יצא צ"ד אחר ויצבה בשיעורין], כמו שקרה נאמנה אחי"כ שדואג רצה לפסול את דוד לבוא בקהל וצני לאכרוזי עלי, ח"ש מן אשהות את נחלתו, שהבנים יפסלו אחי"כ בפסול משפחה, אבל איסור אין כאן דהרי הופסקה הכלכה עכשו דעמוני ולא עמונית, ומעשהו של הגאון כי שלא ידע שהלמי' היא דמואבית מותרת, ואי אפשר לשום צ"ד לחלוק ע"ז, וכע"כ.

ברחל וכלאה אשר בנו שתיהם את בית ישראל.

י"ל עפ"י דליתא צ"צ דף ל"א דרות המואבית נקראת אמה של מלכות, וזהו כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם את בית ישראל, כן חבבה היא מלכות בית דוד, וזהו שסיימו אחי"כ ויהי ביתך כבית פרץ וגו' מן הנערה הזאת, דהמלכות היתה ראוי להיות מבית פרץ כמבואר ביצמות דף ע"ו אי מפרץ אחי מלכא הוי, וזהו שצרכו אותו דמן הנערה הזאת יהי ביתו כבית פרץ שהמלכות חלה ממנה, וכל על יסוד הכוראח דעמוני ולא עמונית, וממילא דרעה יהיו בכלל מיוחסין וראויין למלכות ויקרא עליהם שם בית פרץ. ונראה דזהו ג"כ שאמר צונו להזקנים שיהיו עדים בדבר זה, ולבאורא מאי ענין זקנים לעדות, אלא שחל הכוראח מפייהם דמותרת

היא לבא בקהל, והם עו לו דנעשים עדים ויתן ד' שהיה חכ"י אמה של מלכות וציתו יהי כבית פרץ כדון ישראל מיוחס, וכינוי דמסיים הכתוב אחי"כ הוא אביו ישי אביו דוד, שנתקיימה צרכת הזקנים וילאח ממנה מלכות בית דוד. ועיין בפירש"י שם ואלה חולדות פרץ לפי שייחס את דוד על שמה של רות המואבית חזר ויחסו על שם יחודה עכ"ל, ונראה דבביאור מש"כ, דהכתוב צא להשמיענו דלא אבד תורה ויחסו ע"ז שצא מרות המואבית, וברי הוא בכלל ישראל מיוחס, וכע"כ. [ועיין בס"ז פ' דהעלתך וכן אתה מואל צרות המואבית על שאמרה לחממה עמך עמי וגו' ויתן לה שבתא המלכות שלה וכו', וכינוי מש"כ].